

— Да, но на другия денъ напротивъ той ще има поприще пошироко въ цирка и съвършено сухо. Чудна работа! слѣдуваше съ сжщата небрѣжностъ египтянинътъ, мисльк че една само твоя дума е доста него да спасе, а мене да докара на положеніето му.

— Но тѣзи дума нема да са каже.

— Добрѣ думашъ, Калане, *нема да са каже* повтори фразата Арбакъ като тупаше жреца порамото. Но чакай стигнѣхмы вече.

И мрачавыйтъ свѣтлникъ на Арбака освѣти едни малки врата въ стѣната направены отъ ѣко дърво и обкованы съ желѣзны пжртове. Арбакъ извади отъ пояса си снопъ отъ три четиры ключа не голѣмы но ѣкы; о, колко тупаше сърцето на ненаситныя свещеникъ когато чуваше дрънкането на ключелниците; той си въобразяваше че слѣдъ малко ще са намѣри предъ пазеното тамъ съкровище!

— Пристѣпи, пріятелю, рече Арбакъ а азъ ще подигамъ свѣтлника за да видишъ добрѣ купчинитѣ отъ златото.

Нетърпѣливыйтъ Каланъ побърза за да влѣзи въ мрачавината безъ да чака второ каненъе, но щомъ престѣпи прага, ржката на Арбака го блѣснѣ на вѣтрѣ съ единъ голѣмъ ударъ.

— *Тѣзи дума нема да са каже*, рече Египтянина съ неудържимъ смѣхъ и заключи въ подземеліето измаменыя жрецъ.

Каланъ са потърколи нѣколко стѣпала на долу по стѣлбата, но не осѣти болѣстята отъ падаенъето си, и пакъ бържи са покачи и като приближи вратата удраше по тѣхъ съ юмуцы и виковетѣ му бѣхъ толкосъ отчаянны, щото приличахъ на звѣрско реванъе по вече, а не на чловѣческій гласъ.

— Отвори, отвори ми вратата и не щѣ вече злато.

Но думитѣ едва са чувахъ презъ дебелытѣ врата, и Арбакъ пакъ са предаде на смѣхъ и тропнѣ съ кракъ по земята, може бы защото подскачаше отъ радость като можяше сега да покаже различни си чувствованія, които по-напрѣдъ бѣ принуденъ да държи свързаны въ гърдытѣ си.

— Сичкото сега злато на Далмація нема да ти даде нито единъ уломъкъ хлѣбъ. Мри отъ гладъ, низскій чловѣче! Твоитѣ предсмъртны стenanія нема да поколебахътъ нито ека на безкрайното подземеліе и когато отъ гладъ и отчаяніе ще извѣдешъ пѣлгята си, нито вѣтъртъ ще може да исповѣда че тѣй е умрѣлъ този кой посмѣи да заплашва Арбака, който можаше да го погуби.

— Милосърдіе, милосърдіе! жестокій, злодѣй! за туй ли прочее? . . .